

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2026. № 1. ISSN 2307-2105

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.1.91>

УДК 658.5:004.8

Н. Г. Фатюха,

*к. е. н., доцент, доцент кафедри обліку та фінансів,
Національний Університет «Запорізька політехніка»*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1026-6713>

І. Г. Гемпель,

*аспірант кафедри менеджменту,
Національний Університет «Запорізька політехніка»*

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-7282-203X>

**ВПЛИВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ
АДАПТИВНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ: ДОСВІД ЄВРОПЕЙСЬКИХ
КОМПАНІЙ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ**

N. Fatiukha,

*PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of
Accounting and Finance, National University “Zaporizhzhya Polytechnic”*

I. Gempel,

*Postgraduate student of the Department of Management, National University
“Zaporizhzhya Polytechnic”*

**THE IMPACT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ON STRATEGIC
MANAGEMENT OF ENTERPRISE ADAPTABILITY: EUROPEAN
EXPERIENCE AND PROSPECTS FOR UKRAINE**

Стаття присвячена дослідженню впливу технологій штучного інтелекту на стратегічне управління адаптивністю підприємств у контексті сучасної цифрової трансформації. Обґрунтовується роль ШІ як ключового елемента стратегічного менеджменту, що посилює динамічні спроможності організацій, підвищує точність прогнозування та сприяє оперативному реагуванню на зміни зовнішнього середовища. На основі узагальнення практик провідних європейських компаній проаналізовано механізми використання AI у виробничих, логістичних та фінансових системах, а також визначено фактори, що забезпечують успішність його впровадження. Показано, що стратегічні ефекти від застосування ШІ залежать від цифрової зрілості, якості управління даними та організаційної гнучкості. Окреслено можливості адаптації європейського досвіду для українських підприємств, з урахуванням інституційних і ресурсних обмежень. Результати дослідження підкреслюють, що ШІ є потужним катализатором трансформації бізнес-моделей та формування стратегічної стійкості, а також задають напрями подальших наукових розвідок у сфері оцінювання цифрової адаптивності та розвитку гібридних моделей взаємодії людини й алгоритмів.

The article is devoted to a comprehensive examination of the influence exerted by artificial intelligence technologies on the strategic management of enterprise adaptability within the broader context of contemporary digital transformation. Particular attention is paid to conceptualizing AI as a pivotal component of strategic governance, one that not only reinforces the dynamic capabilities of organizations but also enhances the precision of forecasting processes and facilitates a faster, more informed reaction to fluctuations in the external environment. By synthesizing and critically interpreting the operational practices of leading European companies, the study investigates the mechanisms through which AI is integrated into production, logistics, and financial systems,

while also identifying the organizational, technological, and cultural determinants that shape the effectiveness of such implementation initiatives.

The analysis demonstrates that the strategic outcomes of AI deployment are strongly conditioned by the level of digital maturity achieved by an enterprise, the robustness of its data management infrastructure, and its internal capacity for organizational flexibility. These factors collectively determine the ability of firms to leverage AI as a source of competitive advantage rather than merely an operational tool. Furthermore, the article delineates the potential for adapting European approaches to the Ukrainian business environment, acknowledging the specific institutional, regulatory, and resource-related constraints that may limit or, conversely, stimulate the adoption of advanced digital technologies.

The findings ultimately underscore that AI operates as a transformative catalyst in reshaping business models and strengthening strategic resilience. At the same time, they outline promising trajectories for further scholarly inquiry, particularly concerning the assessment of digital adaptability, the development of integrative frameworks for human–algorithm collaboration, and the long-term implications of AI-driven decision-making for sustainable organizational growth.

Ключові слова: *штучний інтелект, стратегічне управління, адаптивність підприємства, цифрова трансформація, європейський досвід, інноваційний менеджмент.*

Keywords: *artificial intelligence, strategic management, enterprise adaptability, digital transformation, European experience, innovation management.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Проблематика впливу штучного інтелекту на стратегічне управління адаптивністю підприємств постає сьогодні одним із ключових орієнтирів модернізації бізнес-моделей у світі та, зокрема, в Україні. У контексті поглиблення

цифрової трансформації та зростання динамічності зовнішнього середовища саме штучний інтелект дедалі частіше розглядається не як допоміжний інструмент, а як повноцінний елемент стратегічного управління, здатний визначати нові підходи до планування, контролю, організаційного розвитку та формування конкурентних переваг підприємств.

Для європейських компаній інтеграція технологій AI стала відповіддю на виклики високої мінливості ринків, необхідності швидко адаптувати виробничі й управлінські процеси, оптимізувати ресурси та посилити інноваційну спроможність. Практика провідних європейських підприємств демонструє, що штучний інтелект уже сьогодні виконує стратегічні функції - від прогнозування попиту й моделювання ризиків до підтримки рішень у сфері розвитку продуктів, управління персоналом та побудови стійких ланцюгів постачання. Таким чином, саме європейський досвід формує репрезентативну емпіричну базу для аналізу реальних механізмів та ефектів застосування AI у стратегічному управлінні.

Водночас для України ця тематика має не лише наукове, а й важливе прикладне значення, оскільки українські підприємства перебувають у ситуації необхідності швидкої адаптації до нових економічних умов, інтеграції у європейський ринок, підвищення своєї конкурентоспроможності та забезпечення організаційної стійкості. Дослідження впливу AI на стратегічну адаптивність дає змогу зрозуміти, які управлінські підходи є найбільш ефективними, які технологічні рішення можуть бути імплементовані в український контекст, та які стратегічні моделі сприятимуть підвищенню продуктивності й інноваційності підприємств [1].

Актуальність проблеми зумовлюється також тим, що в науковій літературі ще недостатньо системних узагальнень щодо інтеграції штучного інтелекту саме як стратегічного ресурсу управління адаптивністю організацій. Більшість публікацій зосереджена на технологічних можливостях або оперативних аспектах цифровізації, тоді як стратегічний вимір залишається фрагментарно висвітленим. Отже, дослідження,

присвячене аналізу досвіду європейських компаній та визначенню перспектив для українських підприємств, заповнює цю наукову прогалину й водночас орієнтоване на практичні потреби бізнесу.

З огляду на важливість тематики для розвитку інноваційних, управлінських та ІТ-спрямованих сфер, постановка проблеми полягає у визначенні того, яким чином застосування штучного інтелекту формує нові підходи до стратегічного управління адаптивністю підприємств, які результати та виклики проявляються у європейській практиці та як ці висновки можуть бути трансформовані для умов українського бізнес-середовища. З'ясування цього взаємозв'язку є необхідною умовою формування ефективних стратегій цифрової трансформації українських підприємств і забезпечення їхньої довгострокової стійкості в умовах глобальної конкуренції.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У сучасних дослідженнях застосування штучного інтелекту в управлінні підприємствами розглядається переважно крізь підвищення ефективності менеджменту та трансформацію бізнес-процесів. Публікації українських авторів акцентують на ролі ШІ як інструмента підтримки рішень та оптимізації управлінських систем, підкреслюючи його значення для оперативності й обґрунтованості управлінських дій (Г. Машлій, О. Мосій, М. Пельчер) та окреслюючи ризики, пов'язані з недостатньою цифровою зрілістю й компетентнісними обмеженнями персоналу (Ю. Ковтуненко, Д. Орехов) [1; 3; 4]. Концептуальне підґрунтя теоретичних досліджень поглиблює монографія А. Матвійчука, у якій продемонстровано потенціал нейронних мереж і нечіткої логіки для прийняття рішень в умовах невизначеності [4]. Однак більшість вітчизняних робіт лише частково торкається стратегічного виміру адаптивності, не пропонуючи системного бачення ролі ШІ в контексті європейської інтеграції.

Дослідження у сфері адаптивного та стратегічного управління (Н. Якименко-Терещенко, Л. Кожуріна; О. Ципліцька, О. Дейнеко) розглядають адаптивність як інституційну здатність підприємства узгоджувати цілі та

механізми функціонування зі змінами зовнішнього середовища [7; 9]. Водночас ці роботи рідко інтегрують ШІ як ключовий чинник формування адаптивності. Зарубіжні джерела (M. Daroń, M. Górska; H. Wang, K. Chen) демонструють ширше бачення, відповідно до якого ШІ змінює траєкторії розвитку підприємств, структуру бізнес-моделей та принципи стратегічного мислення, проте й там адаптивність здебільшого трактується імпліцитно [5; 8; 10].

Найближчими до проблематики даного дослідження є праці К. Нестерової та авторів, що аналізують інновації менеджменту в умовах ШІ. Їхні висновки підкреслюють важливість поєднання цифрової трансформації з організаційним розвитком, формуванням управлінських компетенцій та переходом до гібридних моделей взаємодії людини й алгоритмів [6; 8; 10; 11].

Попри це, адаптивність у них також подається переважно на концептуальному рівні, без визначення її як вимірюваної властивості, що залежить від конкретних AI-рішень.

Узагальнення джерел дає підстави стверджувати, що, попри наявність вагомих напрацювань, досі відсутні комплексні дослідження, які б поєднували методологію стратегічної адаптивності з аналізом AI-технологій і європейською практикою їх застосування.

Цей розрив стає особливо суттєвим у контексті євроінтеграційного розвитку України, де саме впровадження AI-рішень визначає здатність підприємств не лише реагувати, а й проактивно передбачати ринкові зміни. У такому підході стратегічна адаптивність постає результатом цілеспрямованої інтеграції інтелектуальних систем у виробничі, логістичні, фінансові та управлінські процеси, забезпечуючи вищу стійкість бізнес-моделей і формування нових конкурентних переваг. Штучний інтелект, таким чином, слід розглядати як системоутворювальний чинник стратегічного розвитку українських підприємств у процесі інтеграції до європейського економічного простору.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне й прикладне обґрунтування впливу технологій штучного інтелекту на формування стратегічної адаптивності підприємств у контексті цифрової трансформації бізнесу, а також виявлення умов трансферу європейського досвіду до українських компаній. Для досягнення цієї мети передбачено уточнення ролі ШІ у стратегічному управлінні, аналіз сучасних міжнародних практик та формування релевантних управлінських рекомендацій.

Передусім стаття спрямована на розкриття теоретичних засад інтеграції ШІ у стратегічні процеси, з урахуванням концепцій динамічних спроможностей, організаційної гнучкості та цифрової зрілості. У центрі уваги перебуває визначення механізмів — аналітичних, прогностичних, операційних чи поведінкових, — через які використання AI-технологій підсилює адаптивність підприємств у мінливому ринковому середовищі.

Подальшим завданням є узагальнення досвіду провідних європейських компаній, що інтегрували ШІ в стратегічне управління, зокрема в промислових, логістичних і фінансових секторах. Аналіз має встановити найбільш результативні моделі застосування AI-рішень, визначити організаційні передумови їхньої ефективності та окреслити ризики, які супроводжують процес цифрової модернізації.

Третє завдання полягає у визначенні можливостей адаптації європейських підходів в українських умовах, з урахуванням технологічних, інституційних та організаційних бар'єрів. У цьому контексті важливо виявити напрями цифрової модернізації, що здатні зміцнити адаптивність і конкурентоспроможність вітчизняних підприємств, а також ідентифікувати управлінські інструменти для ефективного запровадження ШІ у стратегічні процеси.

Таким чином, стаття має на меті комплексне дослідження теоретичних, аналітичних і практичних аспектів впливу штучного інтелекту на стратегічну

адаптивність підприємств і формування рекомендацій щодо використання європейського досвіду для посилення їхньої стратегічної стійкості.

Результати дослідження. Отримані результати дозволяють простежити, яким чином штучний інтелект трансформує стратегічне управління підприємствами та якими є ключові наслідки його впливу на адаптивність організацій. На теоретичному рівні дослідження підтвердило, що інтеграція ШІ у стратегічні процеси істотно підсилює динамічні спроможності підприємства. ШІ розширює можливості аналітичного сприйняття зовнішнього середовища, забезпечуючи більш точне прогнозування ринкових тенденцій, раннє виявлення ризиків і визначення нових можливостей, що у підсумку підвищує швидкість і обґрунтованість стратегічних рішень. Окрім цього, застосування алгоритмічних інструментів сприяє трансформації моделей стратегічної поведінки від лінійних до адаптивно-цифрових, у яких гнучкість, швидка реакція та експериментальність посідають центральне місце [7].

Зважаючи на значну різноманітність застосувань штучного інтелекту в бізнесі та стратегічному управлінні, було доцільно здійснити структурування цих застосувань, що дозволяє підсилити аналітичну основу дослідження. Для цього пропонується таблиця 1, яка узагальнює вплив основних AI-технологій на ключові складові стратегічної адаптивності.

Вона дає змогу систематизувати дані з різних секторів, порівняти їх ефекти та окреслити можливості для українських підприємств, виступаючи важливою частиною теоретико-аналітичного обґрунтування.

Таблиця 1 дозволяє глибше розкрити логіку впливу ШІ на стратегічну адаптивність підприємства, демонструючи диференціацію за секторами та типами технологій. Вона систематизує якісні висновки, викладені у тексті, та служить фундаментом для подальшої побудови візуалізації динаміки впливу технологій.

Таблиця 1. Взаємозв'язок між технологіями штучного інтелекту та складовими стратегічної адаптивності підприємств
(на основі узагальнення європейського досвіду)

Технологія ШІ / інструмент	Складова стратегічної адаптивності	Виявлені ефекти у європейських компаніях	Організаційні умови успіху	Ризики та обмеження	Можливості адаптації для України
Прогнозне технічне обслуговування (ML)	Операційна гнучкість	-20-30% простоїв; +15-20% продуктивності	Налагоджена система даних	Низька сенсоризація обладнання	Машинобудування, агросектор
AI-прогнозування попиту	Стратегічне передбачення	+25-50% точності прогнозів	Інтеграція ланцюгів постачання	Відсутність аналітичних платформ	Логістика, ритейл
Алгоритми ризик-менеджменту	Стратегічне реагування	Зменшення кредитних ризиків на 10-20%	Якість Big Data	Регуляторні вимоги	Банківський сектор
Генеративні моделі планування	Стратегічна гнучкість	Прискорення планування на 30-50%	Компетентність аналітиків	Кадровий дефіцит	ІТ, телеком

Джерело: Розроблено автором на основі [8], [9]

Аналіз практик європейських компаній засвідчив, що технології штучного інтелекту вже інтегруються у критично важливі стратегічні функції - від управління ресурсами до оптимізації багатокomпонентних операційних систем. У виробничому секторі впровадження рішень на основі машинного навчання, зокрема для прогнозного технічного обслуговування, продемонструвало відчутне скорочення часу простою обладнання, підвищення ефективності використання потужностей і покращення точності планування виробничих програм. Логістичні компанії, які запроваджують інтелектуальні моделі прогнозування попиту та адаптивного управління ланцюгами постачання, отримують можливість оперативно коригувати маршрути та обсяги перевезень у відповідь на зміни зовнішнього середовища. У фінансовому секторі ШІ дедалі активніше застосовується у стратегічному плануванні, зокрема в удосконаленні моделей ризик-

менеджменту, сегментації клієнтів, оцінюванні платоспроможності та прийнятті довгострокових рішень щодо портфеля продуктів.

Як показано на рис. 1, застосування AI-технологій має багатовимірний ефект: інтеграція інтелектуальних систем підсилює не окремі функції, а комплексну конфігурацію стратегічної адаптивності. Так, підприємства-«лідери» демонструють стійке зростання за всіма критеріями — від швидкості ухвалення рішень до інноваційної здатності, тоді як рівень адаптивності підприємств без системного впровадження ШІ залишається фрагментарним, із чітко вираженим технологічним та управлінським дефіцитом.

На рис. 1 представлено профіль стратегічної адаптивності підприємств за ключовими вимірами: стратегічним передбаченням (sensing), швидкістю стратегічного реагування (responding), гнучкістю ресурсної конфігурації (reconfiguring), операційною гнучкістю (operational agility), стійкістю ланцюгів постачання та інноваційною спроможністю. Порівняння демонструє суттєве розширення адаптивності в компаній, які інтегрують AI-технології на рівні стратегічного управління: «лідери» AI-впровадження формують збалансований та системний профіль адаптивності, тоді як підприємства-«послідовники» відзначаються частковим підсиленням окремих параметрів, а організації без впровадження ШІ зберігають низький і нерівномірний рівень стратегічної гнучкості.

Отримані результати дозволяють виокремити низку важливих висновків для українських підприємств, що перебувають на етапі цифрової трансформації. На підставі порівняльного аналізу (див. рис. 1) виявлено, що застосування AI-технологій істотно підсилює стратегічну адаптивність організацій, формуючи збалансовану конфігурацію управлінських спроможностей. Для європейських компаній характерним є не фрагментарне використання ШІ як окремого технологічного інструмента, а інтеграція штучного інтелекту у стратегічні контури управління — від прогнозного

планування та управління ризиками до реорганізації ресурсних процесів і формування інноваційних бізнес-моделей.

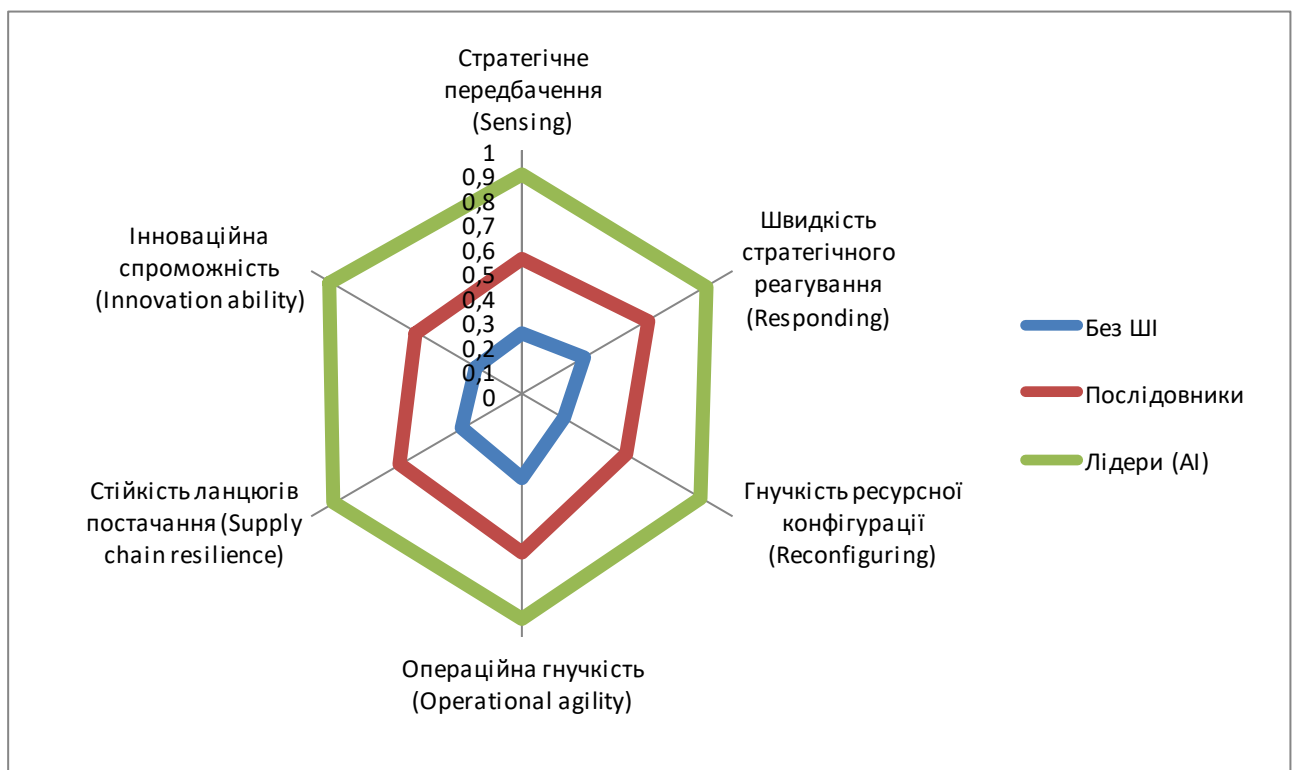

Рисунок 1. Порівняння ефектів застосування основних AI-технологій у європейських компаніях?

Джерело: Розроблено автором на основі [10], [11]

Для України, з огляду на динаміку розвитку європейської практики, постає можливість адаптації аналогічних підходів. Пріоритетними сферами впровадження ШІ залишаються ті галузі, які вже демонструють достатній рівень цифрової зрілості та акумуляції даних: промислове виробництво, транспортно-логістичні системи, фінансові послуги, а також аграрний сектор. Водночас результати дослідження свідчать про наявність системних бар'єрів, що уповільнюють розвиток AI-інтеграції в Україні. До них належать фрагментарність цифрової інфраструктури, нерозвиненість практик управління даними (data governance), відсутність стандартизованих підходів до організації аналітичних процесів, а також обмежені управлінські компетенції у сфері технологічно орієнтованого стратегічного менеджменту.

Таким чином, штучний інтелект виступає не лише засобом операційної оптимізації, а й чинником стратегічної перебудови, який змінює логіку формування бізнес-моделей та способи досягнення стійкості в умовах нестабільності. Європейський досвід підтверджує, що позитивний ефект від AI-інтеграції є довгостроковим лише за умови комплексного підходу: поєднання інфраструктурного розвитку, управління даними, трансформації корпоративної культури та підготовки кадрів. Відсутність цих умов, навпаки, призводить до часткової цифровізації без досягнення стратегічних переваг, що є одним з ключових ризиків для українських підприємств у процесі переходу до інтелектуально-керованих моделей розвитку.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

1. Умови сучасної цифрової трансформації визначають штучний інтелект як ключовий чинник стратегічної адаптивності підприємств. Отримані результати підтверджують, що ШІ не лише оптимізує окремі бізнес-процеси, а й системно впливає на стратегічне передбачення, реагування та реорганізацію ресурсів відповідно до логіки динамічних спроможностей підприємства.

2. Європейські компанії демонструють чіткі моделі успішного впровадження AI-технологій у стратегічне управління. Інтеграція ШІ у виробничі, логістичні та фінансові системи дозволяє підвищувати точність прогнозів, прискорювати цикли прийняття рішень, зміцнювати стійкість до зовнішніх шоків та забезпечувати структурну гнучкість. Показано, що максимальна ефективність досягається за умови комплексної трансформації організації, а не лише впровадження окремих технологічних рішень.

3. Успішність AI-трансформацій залежить від організаційної та цифрової зрілості підприємства. Ключовими умовами є розвинена система управління даними, міжфункціональна взаємодія, кадрові компетенції, культура інновацій та стратегічна підтримка з боку керівництва. Навіть за високого рівня технологічних інвестицій відсутність цих чинників суттєво обмежує очікувані стратегічні ефекти.

4. Для українських підприємств технології ШІ є перспективним інструментом підвищення конкурентоспроможності та стратегічної стійкості. Аналіз свідчить, що українські компанії можуть успішно адаптувати європейські практики у сферах промисловості, логістики, фінансів та агробізнесу. Проте необхідно враховувати інституційні, ресурсні та кадрові обмеження, що зумовлюють потребу у модернізації цифрової інфраструктури та підвищенні управлінських компетенцій.

5. Штучний інтелект має потенціал стати інтегральною складовою стратегічного управління на рівні стратегії, операцій, організаційної культури та моделей прийняття рішень. Результати дослідження підтверджують, що ШІ трансформує не лише інструментарій менеджерів, але й логіку формування стратегій, роблячи їх більш адаптивними, експериментальними та орієнтованими на дані.

Перспективи подальших досліджень.

1. Необхідність лонгітюдних досліджень впливу ШІ на стратегічну стійкість підприємств. Потребує подальшої емпіричної перевірки питання причинно-наслідкових зв'язків між масштабними інвестиціями у ШІ та довгостроковими стратегічними результатами, зокрема у періоди криз та ринкової нестабільності.

2. Поглиблене вивчення трансформації організаційної культури під впливом ШІ. Важливо дослідити, які саме соціально-організаційні механізми забезпечують прийняття та ефективне використання AI-технологій усередині компаній, а також роль управлінців-посередників у процесах інноваційного переналаштування.

3. Розроблення моделей оцінювання цифрової адаптивності підприємств. Актуальним є створення валідованих індикаторів, які дозволять вимірювати рівень стратегічної адаптивності та цифрової зрілості, а також оцінювати внесок окремих AI-компонентів у зміну цих показників.

4. Дослідження ризиків, пов'язаних із регуляторним забезпеченням та етичними аспектами застосування ШІ. Потребує детальнішого аналізу питання відповідності корпоративних AI-рішень вимогам безпеки,

прозорості, захисту даних та інституційним нормам Європейського Союзу та України.

5. Порівняльні галузеві дослідження впливу ШІ на адаптивність у різних секторах економіки. Необхідно розширити емпіричну базу через порівняння промислових, логістичних, фінансових, аграрних та сервісних підприємств, визначивши галузеві специфіки ефективності впровадження AI-рішень.

6. Вивчення моделей стратегічної взаємодії людини та ШІ у процесах управління. Перспективним напрямом є аналіз гібридних форм прийняття рішень, у яких людські експертні навички доповнюють алгоритмічні можливості, а також дослідження оптимальних меж автоматизації стратегічних функцій.

Література

1. Машлій Г., Мосій О., Пельчер М. Дослідження управлінських аспектів використання штучного інтелекту. Економіка та управління підприємствами. 2019. № 2. С. 80-89.

2. Логвіненко Б. І. Дослідження інструментів штучного інтелекту в управлінні поведінкою економічних агентів у цифровому просторі на підприємствах. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. 2022. Вип. 15. С. 45-53.

3. Орехов Д. Застосування штучного інтелекту в управлінні сучасним підприємством. Економіка і суспільство. 2024. Вип. 64. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4343/4270>

4. Ковтуненко Ю. В. Застосування штучного інтелекту у системі управління підприємством: проблеми та переваги. Economic journal Odessa polytechnic university. 2019. № 2 (8). С. 93-99.

5. Матвійчук А. Штучний інтелект в економіці: нейронні мережі, нечітка логіка : монографія. Київ : КНЕУ ім. В. Гетьмана, 2010. 439 с.

6. Daroń M., Górska M. Enterprises development in context of artificial intelligence usage in main processes. Procedia Computer Science. 2023. Vol. 225. P. 2214-2223.

7. Нестерова, К. С. Інтеграція штучного інтелекту у стратегічне управління підприємством: перспективи розвитку. Науковий вісник Ужгородського національного університету : серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. Ужгород : Видавничий дім "Гельветика". 2024. Вип. 53. С. 82-86. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/53_2024ua/15.pdf
8. Якименко-Терещенко Н. В., Кожуріна Л. С. Адаптивне управління підприємством у сучасних умовах: мета й механізм реалізації. Молодий вчений. 2017. № 6 (46). С. 535-537.
9. Wang H. Analysis of the Impact of Artificial Intelligence on Modern Enterprise Management. Modern Economics & Management Forum. 2024. № 5(3). P. 495-498.
10. Ципліцька О., Дейнеко О. Адаптивність стратегічного планування промислового розвитку в умовах глобальної нестабільності. Економіка та суспільство. 2023. № 56. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-140>
11. Chen K. Innovation of Enterprise Management in the Era of Artificial Intelligence. International Journal of Global Economics and Management. 2024. № 2 (2). P. 281-285.

References

1. Mashlij, H. Mosij, O. and Pel'cher, M. (2019), "Research on the management aspects of the use of artificial intelligence", *Ekonomika ta upravlinnia pidpryemstvamy*, vol. 2, pp. 80-89.
2. Lohvinenko, B.I. (2022), "Research on artificial intelligence tools in managing the behavior of economic agents in the digital space at enterprises", *Visnyk Kharkivs'koho natsional'noho universytetu imeni V.N. Karazina*, vol. 15, pp. 45-53.
3. Oriekhov, D. (2024), "Application of artificial intelligence in modern enterprise management", *Ekonomika ta suspil'stvo*, vol. 64, available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4343/4270> (Accessed 20 Dec 2025).

4. Kovtunenکو, Yu.V. (2019), "Application of artificial intelligence in the enterprise management system: problems and advantages", *Economic journal Odessa polytechnic university*, vol. 8, pp. 93-99.
5. Matvijchuk A.V. (2010), *Shtuchnyj intelekt v ekonomitsi: nejronni merezhi, nechitka lohika* [Artificial intelligence in the economy: neural networks, fuzzy logic], KNEU, Kyiv, Ukraine.
6. Daroń, M. and Górska, M. (2023), "Enterprises development in context of artificial intelligence usage in main processes", *Procedia Computer Science*, vol. 225, pp. 2214-2223.
7. Nesterova, K.S. (2024), "Integration of artificial intelligence into strategic enterprise management: development prospects", *Naukovyj visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu : seriia: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove gospodarstvo*, vol. 53, pp. 82-86, available at: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/53_2024ua/15.pdf (Accessed 20 Dec 2025).
8. Yakymenko-Tereschenko, N.V. and Kozhurina, L.S. (2017), "Adaptive enterprise management in modern conditions: purpose and implementation mechanism", *Molodyj vchenyj*, vol. 6 (46), pp. 535-537.
9. Wang, H. (2024), "Analysis of the Impact of Artificial Intelligence on Modern Enterprise Management", *Modern Economics & Management Forum*, vol. 5(3), pp. 495-498.
10. Tsyplitska, O. and Deineko, O. (2023), "Adaptability of strategic planning for industrial development in conditions of global instability", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 56. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-140>
11. Chen, K. (2024), "Innovation of Enterprise Management in the Era of Artificial Intelligence", *International Journal of Global Economics and Management*, vol. 2 (2), pp. 281-285.

Стаття надійшла до редакції 27.12.2025 р.